

स्नेहोरागः सज्जते प्रवर्तते प्रवृत्त्या च दुःखयोगमुपैति ॥ २७ ॥ आयासः क्लेशः स्नेहात्तरागात् ॥ २८ ॥ भावः भावनानां संकल्पसंज्ञा अनुरागः पश्चाद्भाविनी प्रीतिः अयं भावः दुःखजन्यप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेतदनंतरापायादपवर्गः दोषनिमित्तं रूपादयो विषयाः संकल्पकृताः इति न्यायस्तथाभ्यां अज्ञानात्संकल्पस्ततो विषयस्ततस्तत्र प्रीतिस्ततो जन्मततः सुखदुःखेततो रागद्वेषवासनाततः पुनः संकल्प इति क्रमः तत्र मूलभूतो रागः स्नेहशब्देनोक्तः सभावस्य हेतुः ततो विषयसिद्ध्युत्तरं जायमानो रागोऽनुराग इति तत्र भावानुरागयोर्मध्ये पूर्वो भावः अत्यंतमश्रेयस्करः तस्मात्संकल्पत्याग एव मुख्यं साधनं तथा च वक्ष्यति यत्किंचिदपि संकल्प्य नरोदुःखे निमज्जति न किंचिदपि संकल्प्य सुखमक्षय्यमश्नुत इति ॥ २९ ॥ कोटरेति राग एव दोषः ॥ ३० ॥ विप्रयोगे विषयेण सह वियोगेत्यागी न किंतु सत्यापि समागमे यो विषयदोषदर्शी स एव त्यागी स एव च विरागं भजते निर्वैरश्च द्वेषाभावा निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यः ॥ ३१ ॥ मित्राणि धनानि च प्राप्य तेषु स्नेहं न लिप्सेत न कामयेत् मित्रेभ्य इत्यादिकैल्य बलोपेयं च स्थौ किंच स्व

मनसोदुःखमूलं तु स्नेह इत्यपलभ्यते ॥ स्नेहात्तु सज्जते जंतुर्दुःखयोगमुपैति च ॥ २७ ॥ स्नेहमूलानि दुःखानि स्नेहजानि भयानि च ॥ शोकहर्षौ तथा यासः सर्वस्नेहात्प्रवर्तते ॥ २८ ॥ स्नेहाद्भावो नुरागश्च प्रजज्ञे विषये तथा ॥ अश्रेयस्कावुभावेतौ पूर्वस्तत्र गुरुः स्मृतः ॥ २९ ॥ कोटराग्निर्यथाऽशेषं समूलं पादपंदहेत् ॥ धर्माथौ तु तथा ल्योपिरागदोषो विनाशयेत् ॥ ३० ॥ विप्रयोगे न तु त्यागी दोषदर्शी समागमे ॥ विरागं भजते जंतुर्निर्वैरो निरवग्रहः ॥ ३१ ॥ तस्मात्स्नेहं न लिप्सेत मित्रेभ्यो न संचयात् ॥ स्वशरीरसमृत्थं च ज्ञानेन विनिवर्त्तयेत् ॥ ३२ ॥ ज्ञानान्वितेषु पुक्तेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ॥ न तेषु सज्जते स्नेहः पद्मपत्रेष्विवोदकं ॥ ३३ ॥ रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिरुध्यते ॥ इच्छासंजायेत तस्य ततस्तत्तत्प्राणातिविवर्धते ॥ ३४ ॥ तृष्णा हि सर्वपापिष्ठा नित्योद्देगकरी स्मृता ॥ अधर्मबहुला चैव घोरपापापानुबंधिनी ॥ ३५ ॥ यादुस्य जादुर्मतिभिर्यानि जीर्यति जीर्यतः ॥ यासौ प्राणांतिको रोगस्तान् तृष्णां त्यजतः सुखं ॥ ३६ ॥ अनाद्यं तातु सा तृष्णा अंतर्देहगता नृणां ॥ विनाशयति भूतानि अयोनिज इवानलः ॥ ३७ ॥ यथैधः स्वसमृत्थेन वह्निना नाशमृच्छति ॥ तथाऽकृतात्मा लोभेन सह जेन विनश्यति ॥ ३८ ॥

शरीराहिंसाख्यात्मसमृत्थं उत्पन्नमपि स्नेहं ज्ञानेन भोग्यानामवस्तुत्वा नित्यत्वज्ञानेन नाशयेत् ॥ ३२ ॥ ज्ञानान्वितेषु नित्या नित्यविवेकवत्सु युक्तेषु नित्यवस्तुप्राप्तये उद्युक्तेषु तत एव शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ध्यानेन संस्कृतचित्तेषु तेषु प्रसिद्धेषु स्नेहोरागेन सज्जतेन संगं प्राप्नोति ॥ ३३ ॥ रागः रम्यवस्तुदर्शने चित्तस्योत्फुल्लता कामस्तल्लिप्सा इच्छालब्धेति स्मिन् रुच्यति शयात्पुनस्तदभिलाषः पुनः पुनस्तल्लाभेप्यतृप्तिस्तृष्णा ॥ ३४ ॥ जीर्यतः जरा मृत्युयस्तस्य ॥ ३५ ॥ अनाद्यं तात त्वल्लासनामनादित्वात् अंतर्देहः बाह्यतरो देहोऽन्वमयः बाह्योऽहिंशरीरं अंतर्देहो मनस्तद्वत् अयः तमायः पिबं निजः स्वरूपस्थः अवलोचन्हिः अयोनिजमिवानलमिति पाठे तु नास्ति अलं पर्याप्तिर्यस्य तत् इंधनसहस्रैरतृप्तं नैजोऽग्न्याख्यमिति विशेष्यमध्याहृत्य योज्यं ॥ ३७ ॥ अकृतात्मा अनिर्जितचेताः ॥ ३८ ॥